

Syksyn hehkua ja salaisia muistoja

Syksy on ollut kaunista aikaa asua mökillä, vaikka päivät ovat jo käyneet lyhyemmiksi. Olen ihastellut helminauhoja mökkitien varressa ja kuunnellut huurteisten lepänlehtien ropinaa niiden sadellessa maahan kuulaana pakkaasaamuna. Viikko sitten ilta-aurinko valaisi sateen jälkeen pieneksi hetkeksi vastarannan hohtavaksi tulinauhaksi. Lauantai-illan kruunasivat revontulet – katselin ja kuvasin niitä täällä ensimmäistä kertaa. Kännykän kamera toi värit esiin.

Olen niin kiitollinen, että saamme Ruskan kanssa nauttia nämä kuukaudet elosta täällä luonnon helmassa. Kiitos muuten esirukouksista Ruskan puolesta, nivusiin tullut haava parani hyvin!

Monen viikon tauon jälkeen virittelin taas kalaverkon mökin edustalle ja siirsin katiskan syvempään veteen. Saalista on tullut yllättävän runsaasti, tänäänkin oli verkossaa 1,3 kg kuha! Suurin vonkale on ollut lähes neljäkiloinen kuha! Yllätys oli myös katiskaan uinut made, josta valmistettua muhennosta riitti tänään tarjottavaksi myös putkiasentajalle, joka kävi asentamassa vesipumppua kavoon. Jos hyvin käy, niin huomenna saan ensi kertaa laskea keittiössä vettä hanasta! Juomavesiämpärien rivi terassilla jää siis pian historiaan. Tämä uudistustyö on ollut suunnitteilla jo pitkään. Hienoa, että se nyt vihdoin toteutuu. Nähtäväksi jää, millaiseksi alkutalvi muodostuu – joudunko kytkemään vedet talviteloille jo aiemmin, kuin vasta välittömästi ennen Viroon paluuta 2.1.2026.

Kotimaanjakso on yli puolivälissä ja seurakuntavierailutkin suurelta osin jo takanapäin. Ajatukset ovat alkaneet hiljalleen liikkua Viron suuntaan ja uuden Tallinnan kodin etsintään. Olen tutkaillut ilmoituksia ja sopinut pari näyttöä ensi maanantaille. Menen näet perjantaina viikoksi Viroon. Ensin olen mukana kehitysvammaisten rippikoululeirin ykkösviikonloppussa. Huilisti-Helis Lasnamäen seurakunnasta lupasi tulla avuksi musiikkivastuuseen ja hän on sitten mukana myös kakkososassa marraskuun puolivälissä. Leirin jälkeen jään muutamaksi päiväksi Tallinnaan. Majoitumme tällä kertaa kirkkoherra Urmaksen perheen luona. Tiistain ohjelmassa on renkaanvaihto ja tapaamisia seurakunnassa. Pyhäinpäiväksi palaan Suomeen, sillä 2.11. olen Taavetin iltamessussa, johon Luumäen kirkkokuoro harjoittelee Eero-kanttorin johdolla Jumalan hullut -laulua viron kielellä.

Samana sunnuntaina olisi ollut Tallinnan tuomiokirkossa Viron kirkon lähetyskeskuksen vastavalitun uuden johtajan, Esa Luukkalan virkaanasettaminen. Pitkäaikaisen esimieheni Leevi Reinaron eläkkeellejäämistä juhlittiin elokuun lopussa.

Molemmat juhlat osuvat päällekkäin omien vierailujeni kanssa, mutta toivotan sydämestäni siunausta molemmille uudessa elämänvaiheessa!

Rauhan Sana -järjestön kautta pitkään Virossa palvellut Esa Luukkala uuden tehtävän äärellä.

kuva: Liliann Keskinen

Josef ja Vasilii kertoivat meille vilkkaan maantien varrella salaisen raamattuoperaation jännittävistä vaiheista vuonna 1978. Olivat autokuskeina vielä nuoria poikamiehiä. Liliann tulkaa, takana matkanjohtajamme Esko Mäki-Soini. Moldovan nuorten kuvausryhmä tallensi veteraanien tarinoita kristilliseen televisioon.

Tämän kamarin katto Vasilin kotikylässä on yhä notkolla ullakolle kätkeyn viiden tonnin kirjakköön painosta! Kätkö ei paljastunut, vaikka miliisi kolusi talon, ja kirjat on toki jo ajat sitten toimitettu eteenpäin.

Vulcanestin alueella Ukrainan lounaisrajan tuntumassa tutustuimme maatalousprojektiin. Satakunnan Kansanlähetyksen ystävät innostuivat 23 vuotta sitten keräämään rekkakuormaan työkoneita Etelä-Moldovaan, jossa ihmiset olivat saaneet itsenäistymisen jälkeen viljelymaata, mutta työkaluista oli pulaa. Seurakunnan johtama projekti on palvellut esimerkillisesti. Kuormassa ollut Belarus-traktori ja muut koneet olivat edelleen hyvässä kunnossa ylläpitäen itsensä - kertaakaan ei kuulema ole kyselyt rahaa remonttiin ja polttoaineisiin. Yhdistys on saanut hankittua myös suuremman leikkuupuimurin, jolla puitiin parhaillaan maissa. Projektin yhdyshenkilönä on baptistipastori (oikealla), joka oli tullut Eskolle tutuksi kirjallisuustyön kautta. Hänen viinitarhansa makeilla rypäleillä herkuttelimme monta päivää!

Maistaisia Moldovasta!

Olenko kertonut ihan ensimmäisestä Tallinnan matkastani? Oli muidtaakseni kesä 1978, kun isän uusi (käytetty) Toyota Crown suuntasi asuntovaunu perässään kohti Vaalimaata ja Neuvostoliittoa! Määränpäinä oli Tallinna, mutta virolaisuudesta en tuolloin 11-vuotiaana tiennyt vielä mitään. Neuvostoliiton tullissa vierähti tunti jos toinenkin. Tullimiesten syynänessä autoa ja vaunua me kolme sisarusta ehdimme jauhaa monta levypurukumia. Niitä oli varattu koko laatikollinen lapsille jaettavaksi.

Illan hämartyessä tullimiehet löysivät epäilemensä - vaunun salalokeroon piilotetut Raamatut! Meidät lapset, äiti ja äidin ystävätär lähetettiin kiireessä jätessäkkeihin pakattujen matkatavaroiden kera paikalle osuneen suomalaisen turistibussin kyydissä Vaalimaalle, josta ystäväperheen isä soitettiin hakemaan meitä. Vietimme tuon viikon juuri täällä pappa-vainaan saunamökillä, jotta välttyisimme selittämästä naapureille arkaluontoista kotiinpaluun syytä. Isä vietiin kuulusteltavaksi Leningradiin asti ja palasi sieltä kolme päivää myöhemmin elinikäisen porttikiellon kera. Auto ja vaunu takavarikoitiin.

Tuo lapsuusmuisto palasi mieleeni, kun vierailin äskettäin syyslomalla Moldovassa. Kansanlähetyssopiston järjestämän opintomatkan ensimmäisen päivän kohteet liittyivät Raamattujen salakuljetukseen rautaesiripun taa. Tuona samana vuonna 1978 salainen kirjallisuustyö, jossa oli mukana myös Kansanlähetyksen väkeä, oli saanut aivan uudet mittasuhteet: Raamattuja ja muuta kristillistä kirjallisuutta alettiin henkilöautokätköjen ja äitiysliivien lisäksi pakata täysperävaunullisiin rekkakuormiin!

Suomalainen kuljetusyhtiö vei puutavaraa Israeliin ja taloelementtejä Kreikkaan. Noiden kuormien sisään oli rakennettu salainen tyhjä tila, johon pakattiin kymmeniä tuhansia kiloja kirjallisuutta. Reitti kulki Neuvostoliiton ja silloisen Moldavian Neuvostotasavallan kautta Romaniaan. Juuri Moldova oli paikka, jossa salainen lasti yön pimeydessä purettiin, varastoitiin ja toimitettiin sitten Raamattuja janoaville eri puolille Neuvostoliittoa.

Tuon päivän oppainamme olivat paikalliset uskonveljet Vasilii ja Josef, kaksi viidestä kuljettajasta, joiden kuorma-autoihin salainen lasti Romaniaan vievän maantien lähellä purettiin. He näyttivät meille purkupaikan tienoon sekä muutamaa kilometrin päässä kohdan, jossa miliisi pysäytti kolme noista viidestä autosta. Josef pääsi ihmeen kaupalla poistumaan paikalta, mutta Vasilille kiinnijääminen toi kolmen vuoden vankeusrangaistuksen. Nyt he saattoivat kertoa vapaasti näistä vaietuista operaatioista sekä meille matkalaisille että jälkipolvilleen.

Oli rohkaisevaa nähdä, kuinka innokkaasti ja nykyaikaisia keinoja käyttäen sikäläiset kristityt haluavat välittää evankeliumia maanmiehilleen - ja kauemmaskin - ja kuinka vieraanvaraisesti he ovat huolehtineet sotaa pakenevista ukrainalaisista. Saimme vieraanvaraisuudesta osamme itsekkin, kun istuimme pitopöytään kahdessa seurakunnassa ja poimimme matkaevääksi herkullisia rypäleitä kristillisen maatalousyhdistyksen vetäjäpastorin viinitarhasta. Matkan jälkeen luin mielenkiinnolla läpi viime kesänä julkaistun kirjan "Salainen tyhjä tila", jossa Esko Mäki-Soini kertoo rekkakuskin vinkkelistä Itä-Euroopan matkoistaan 80- ja 90-lukujen murroksissa.

Iloa, rohkeutta ja varjelusta! Kirsti

Tapaamisvinkit:

23.10. Kotikirkkoiltapäivä Sammonlahdessa
24.-26.10. Kehitysvammaisten rippikoulu Virossa
28.10. Lasnamäen srk
2.11. Luumäen srk iltamessu Taavetissa
5.11. Haminan kierrätysmuotinäytös
8.11. Kouvolan Kohtamaispaikka
9.11. Etelä-Saimaan KL messu Lappeenrannan lähetyskodilla
13.11. Vesilahden pappilan päiväkahvit
14.-16.11. Vastuunkantajaretriitti ja
18.11. Lähtökahvit Ryttylässä
22.11. Uudenmaan KL 60v Tuusulassa
23.11. Helsingin KL messu Alppitalossa
25.11. Luumäen lähetyskirppari Postilla
28.11. Lappeenrannan Poinitti
13.12. Uudenmaan KL joulujuhla Hyvinkäällä
14.12. Matkaansuunaaminen Sammonlahdessa

Rukousaiheita:

- Uuden vuokra-asunnon etsintä Tallinnassa, johdatusta lokakuun lopun Tallinnan päiviin ja kohtaamisiin
- Kehitysvammaisten rippikoulu Virossa
- Viron kirkon lähetyskeskuksen uusi johtaja Esa Luukkala sekä eläkkeelle siirtynyt Leevi Reinaru
- Kiitos innostavasta Moldovan matkasta, rukoillaan että köyhän maan kristittyjen lähetysinnostus tarttuisi meihinkin!
- Kiitos, että saan viettää syksyn kauniin luonnon sylissä
- Loppuvuoden vierailut ja lähtövalmistelut

Voit tukea työtäni: MobilePay 33571

LIITTYMÄLLÄ
KUUKAUSISLAHJOITTAJAKSI
[sivustolla kansanlahetys.fi](http://sivustolla.kansanlahetys.fi)
TAI
käyttämällä jotakin seuraavista pankkitileistä ja kirjoittamalla viitteen 22208

Suomen Ev.lut. Kansanlähetyksen FI14 5043 1920 0034 52
Etelä-Saimaan Kansanlähetyksen FI24 5620 0940 0400 65
Kymenlaakson Kansanlähetyksen FI59 5750 0140 1569 03
Uudenmaan Kansanlähetyksen FI48 8000 1501 4822 03
Varsinais-Suomen Kansanlähetyksen FI39 4309 1520 0011 71
Helsingin Kansanlähetyksen FI33 8000 1001 5582 47

Lähtevät seurakunnat

Hamina, Miehikkälän ja Virolahden kappelit, Sammonlahti, Luumäki, Sipoon suomalainen, Hyvinkää, Olari, Maaria ja Ruokolahti

Kansanlähetyksen Opistotie 1, 12310 Ryttylä, puh. 019 77 920, kansanlahetys.fi, keräyslupa: kansanlahetys.fi/maksuinfo

Raamattu rakkaaksi - evankeliumi kaikille

Kirjeen kuvat omasta kännykästäni, ellei toisin mainita.